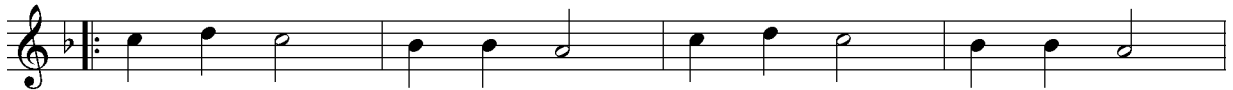

0239. Czas radości

Czas ra - doś - ci, we - so - łoś - ci świa - tu na - stał te - raz,
Bo Bóg wiecz - ny, nie - skoń - czo - ny na - ro - dził się dla nas.

Z Pa - nien - ki w Be - tle - jem w ja - seł - kach na sia - nie

Le - ży ma - ła pa - cho - łą - tko na zim - nie.

2. Nie znalazłszy miejsca w chacie do stajni się schylił,
Między wolem i osiołkiem miejsce sobie obrał.
Tak się Bóg poniżył, do stajni się zniżył,
Aby w niebie nas grzeszących wywyższył.
3. Czegośmy tu grzeszni ludzie w tęsknocie czekali,
To Anieli nam wesoło dzisiaj zwiastowali.
Dlatego dokoła wszyscy się radujmy,
Pachołátku, niemowlátku, śpiewajmy.
4. Zbawicielu, kwiecie miły, Jezu Chryste Panie,
Z Panny czystej narodzony, Tyś nasze kochanie,
Jezu nasz, Panie nasz, ku nam przyjdź, jako król,
Choć Ty w stajni urodzony pośród pól.
5. Bądź nam Jezu Zbawicielem, bądź nam Mesyaszem,
Dozwól przyjsć nam do żióbeczka ze sercem otwartym.
Wybaw nas z nieszczęścia, grzechów wszech szaleństwa,
Potem przyjmij do swojego królestwa.

Jan Kaszycki, Kantyczki z nutami, Kraków 1911